

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 3183
Warszawa, 30 lipca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o sejmowej komisji śledczej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jerzego Szteligę.

(-) Jan Antochowski; (-) Jan Chojnacki; (-) Danuta Ciborowska; (-) Jerzy Czepułkowski; (-) Eugeniusz Czykwin; (-) Sebastian Florek; (-) Witold Gintowt-Dziewałtowski; (-) Danuta Grabowska; (-) Zofia Grzebisz-Nowicka; (-) Ryszard Hayn; (-) Jan Knapik; (-) Jan Kochanowski; (-) Zbigniew Krutczenko; (-) Stanisław Kurpiewski; (-) Krystian Łuczak; (-) Waław Martyniuk; (-) Aldona Michalak; (-) Alicja Murynowicz; (-) Wiktor Osik; (-) Małgorzata Ostrowska; (-) Elżbieta Piela-Mielczarek; (-) Franciszek Potulski; (-) Władysław Rak; (-) Zygmunt Ratman; (-) Andrzej Rózański; (-) Kazimierz Sas; (-) Jan Sieńko; (-) Andrzej Skrzyński; (-) Władysław Stępień; (-) Jerzy Szteliga; (-) Halina Talaga; (-) Ryszard Tomczyk; (-) Grzegorz Tuderek; (-) Michał Turkiewicz; (-) Marek Widuch; (-) Marcin Wnuk; (-) Franciszek Wołowicz; (-) Bogusław Wontor; (-) Grzegorz Woźny; (-) Ryszard Zbrzyzny.

USTAWA
z dnia 2004 r.

o zmianie ustawy o sejmowej komisji śledczej

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz.U. Nr 35, poz. 321) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą do komisji stosuje się przepisy regulaminu Sejmu.”;

2) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję powołuje oraz wybiera i odwołuje jej skład osobowy Sejm bezwzględną większością głosów.”;

3) art. 3 uchyla się;

4) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Poseł kandydujący do komisji zostaje skreślony z listy kandydatów, jeżeli w związku z okolicznością, o której mowa w art. 4, nie może wchodzić w skład komisji.

2. Skreślenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje Prezydium Sejmu.

3. Prawo złożenia wniosku o dokonanie skreślenia, o którym mowa w ust. 1, przysługuje każdemu posłowi.”;

5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Członek komisji zostaje wyłączony z jej składu, jeżeli zachodzi wobec niego okoliczność, o której mowa w art. 4.

2. Wyłączenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje komisja; w głosowaniu nie bierze udziału członek komisji, którego wyłączenia głosowanie dotyczy.

3. Prawo złożenia wniosku o dokonanie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1, przysługuje każdemu posłowi oraz osobie wezwanej przez komisję w celu złożenia zeznań.”;

6) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. W przypadku odwołania lub wyłączenia ze składu komisji jej członka Sejm dokonuje wyboru uzupełniającego. Przepisy art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 4a stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 10:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach, o których mowa w art. 11 ust. 1, art. 11e ust. 2, art. 11g ust. 2 i 3, art. 12 ust. 1 i 3, art. 14 ust. 1 i 3, art. 15 ust. 1 oraz art. 16a, przewodniczący komisji działa jedynie na podstawie uchwały komisji.”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Każda osoba wezwana przez komisję ma obowiązek stawić się w wyznaczonym terminie i złożyć zeznania.

2. Jeżeli osoba wezwana nie może stawić się na wezwanie z powodu choroby, kalectwa lub innej niedającej się pokonać przeszkody, komisja może ją przesłuchać w miejscu jej pobytu.”;

9) dodaje się art. 11a-11i w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Przesłuchanie osoby wezwanej wymaga spisania protokołu.

2. Protokół sporządza się w oparciu o zapis dźwiękowy przesłuchania.

3. O rejestracji przesłuchania przewodniczący komisji informuje osobę wezwaną.

4. Zapis dźwiękowy przebiegu przesłuchania stanowi załącznik do protokołu.

5. Protokół przesłuchania podpisuje przewodniczący komisji i osoba wezwana.

6. Skreśleń, poprawek oraz uzupełnień w protokole dokonuje przewodniczący komisji na wniosek osoby wezwanej lub członka komisji.

7. Skreślenia, poprawki lub uzupełnienia dokonane w protokole wymagają omówienia podpisanego przez osoby podpisujące protokół.

8. Odrzucony wniosek o dokonanie skreśleń, poprawek lub uzupełnień dołącza się do protokołu.

9. Jeżeli osoba wezwana odmawia podpisania protokołu lub nie może go podpisać, przewodniczący komisji zaznacza w protokole przyczynę braku podpisu.

10. Oczywiste omyłki pisarskie lub rachunkowe w protokole mogą być sprostowane na wniosek lub z urzędu.

Art. 11b. 1. Osoba wezwana może ustanowić nie więcej niż trzech pełnomocników.

2. Pełnomocnikiem może być adwokat albo radca prawny.

3. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie i złożone komisji lub zgłoszone do protokołu.

4. Ustanowienie pełnomocnika nie zwalnia osoby wezwanej z obowiązku osobistego stawiennictwa przed komisją i składania zeznań.

5. W kwestiach dotyczących pełnomocnika, a nieunormowanych przez przepisy niniejszej ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy obowiązujące w postępowaniu cywilnym.

Art. 11c. 1. W postępowaniu przed komisją osobie wezwanej służy w szczególności prawo do:

- 1) uchylenia się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić osobę wezwaną lub osobę dla niej najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 Kodeksu karnego na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
 - 2) odmowy zeznań, gdy jest ona osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa pozostającego w ścisłym związku z czynem stanowiącym przedmiot postępowania albo gdy za to przestępstwo została skazana,
 - 3) żądania, aby przesłuchano ją na posiedzeniu zamkniętym, jeżeli treść zeznań mogłaby narazić na hańbę osobę wezwaną lub osobę dla niej najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 Kodeksu karnego,
 - 4) odmowy zeznań co do okoliczności na które rozciąga się ciężący na osobie wezwanej obowiązek zachowania tajemnicy ustawowo chronionej, w przypadkach określonych w przepisach niniejszej ustawy,
 - 5) zgłoszenia wniosku o zarządzenie przerwy w posiedzeniu komisji,
 - 6) zwrócenia się o umożliwienie swobodnego wypowiedzenia się w objętej przesłuchaniem sprawie,
 - 7) zwrócenia się z wnioskiem o uchylenie pytania, które w ocenie osoby wezwanej sugeruje jej treść odpowiedzi, jest nieistotne, bądź niestosowne,
 - 8) zwrócenia się z wnioskiem o zmianę terminu przesłuchania,
 - 9) złożenia wniosku o dokonanie czynności, które komisja może albo ma obowiązek podejmować z urzędu,
 - 10) złożenia wniosku o wyłączenie członka komisji w trybie art. 5 albo 6 ustawy.
2. O uprawnieniach wymienionych w ust. 1 osobę wezwaną poucza się przed rozpoczęciem przesłuchania.
 3. Na decyzję przewodniczącego komisji oddalającą wniosek osoby wezwanej, w sprawach określonych w ust. 1 pkt 5-9, służy jej odwołanie do komisji. Komisja rozstrzyga o odwołaniu w drodze głosowania, większością głosów.
- Art. 11d. 1. Przed rozpoczęciem przesłuchania należy uprzedzić osobę wezwaną o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i odebrać od niej przyrzeczenie; przyrzeczenia nie odbiera się, jeżeli zachodzą okoliczności wymienione w art. 189 Kodeksu postępowania karnego.
2. Przyrzeczenie od osoby wezwanej odbiera komisja.
 3. Osoba wezwana składa przyrzeczenie powtarzając za przewodniczącym komisji słowa: „Świadomy/Świadoma znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem przyrzekam uroczyście, że będę mówił/mówiła szczerą prawdę, niczego nie ukrywając z tego, co mi jest wiadome”.

4. W czasie składania przyrzeczenia wszyscy, nie wyłączając członków komisji, stoją.
5. Osoby nieme lub głuche składają przyrzeczenia przez podpisanie tekstu przyrzeczenia.
6. Osobie wezwanej, która w danej sprawie składała już przyrzeczenie, przewodniczący komisji przypomina je przy kolejnym przesłuchaniu, chyba że komisja uzna za potrzebne ponowne odebranie przyrzeczenia.

Art. 11e. 1. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy państwowej mogą być przesłuchane co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, tylko po zwolnieniu ich od obowiązku zachowania tajemnicy przez właściwy organ.

2. Komisja może zwrócić się do właściwego organu o zwolnienie osoby wezwanej przez komisję od obowiązku zachowania tajemnicy.

3. Zwolnienia wolno odmówić tylko wtedy, gdyby złożenie zeznania wyrządzić mogło poważną szkodę państwu.

Art. 11f. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy ustawowo chronionej innej niż tajemnica państwowa, mogą odmówić zeznań co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek, chyba że komisja zwolni je od obowiązku zachowania tajemnicy, z zastrzeżeniem przepisu art. 11g.

Art. 11g. 1. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, lekarskiej lub dziennikarskiej mogą być przesłuchiwane co do faktów objętych tą tajemnicą tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla ochrony bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu.

2. W celu uzyskania zgody na przesłuchanie osób co do faktów, o których mowa w ust. 1, komisja składa pisemny wniosek do Sądu Okręgowego w Warszawie.

3. Na postanowienie sądu w przedmiocie zezwolenia na przesłuchanie, komisji i osobie wezwanej służy zażalenie, na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego.

4. Wniesienie zażalenia wstrzymuje wykonanie postanowienia sądu.

Art. 11h. 1. Przesłuchania, o których mowa w art. 11e ust. 1, art. 11f i art. 11g ust. 1 odbywają się na posiedzeniu zamkniętym. Ta część posiedzenia, na której zapada decyzja w sprawie zamknięcia posiedzenia, jest również zamknięta. Komisja określa osoby, których udział w posiedzeniu zamkniętym jest niezbędny.

2. Wiadomości uzyskane w toku przesłuchań, o których mowa w art. 11f i art. 11g ust. 1, stanowią tajemnicę służbową.

Art. 11i. Do postępowania w sprawach wzywania oraz przesłuchiwania osób wezwanych przez komisję oraz zwalniania ich z obowiązku zachowania tajemnicy w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące w tym zakresie świadków.”;

- a) w ust. 2 po wyrazach „Kodeksu postępowania karnego” dodaje się wyrazy „ i Kodeksu karnego wykonawczego”;
- b) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
 „Do postępowania w sprawie zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”;
- 11) w art. 15 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Wydatki związane z czynnościami, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu państwa w części Rezerwy celowe.”;
- 12) w art. 16 wyrazy „art. 11 ust. 1,” zastępuje się wyrazami „art. 11a ust. 1, art. 11e ust. 1, art. 11g ust. 1.”;
- 13) dodaje się art. 16a w brzmieniu:
 „Art. 16a. Komisja może zezwolić przedstawicielom prasy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187, z 1990 r. Nr 29, poz. 173, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999, z 2001 r. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 111, poz. 1181), na dokonywanie za pomocą aparatury utrwalenia obrazu lub dźwięku z posiedzenia komisji, gdy przemawia za tym interes publiczny, dokonywanie tych czynności nie będzie utrudniać przebiegu posiedzenia, a ważny interes osoby wezwanej nie sprzeciwia się temu.”;
- 14) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Osobom wzywanych przez komisję przysługuje, na ich wniosek, zwrot uzasadnionych wydatków, jakie poniosły w związku z udziałem w posiedzeniu komisji, w tym z tytułu utraty zarobków oraz kosztów poniesionych na wynagrodzenie jednego pełnomocnika; osoby te poucza się o prawie do złożenia wniosku. Suma zwrotu nie może przekraczać jednak trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę, określanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. Nr 200, poz. 1679). Przepis ten nie dotyczy kosztów poniesionych na wynagrodzenie pełnomocników, o których mowa w art. 11b ust. 1.”;
- 15) w art. 18 wyrazy „art. 1 ust. 2 pkt 3-7 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz.U. z 1993 r. Nr 38, poz. 172 i z 1996 r. Nr 73, poz. 350)” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 1 pkt 3-7 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 925, z 2003 r. Nr 175, poz. 1692 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219)”;
- 16) art. 19 uchyla się;
- 17) dodaje się art. 19a-19c w brzmieniu:
 „Art. 19a. 1. Komisja sporządza sprawozdanie ze swojej działalności.
 2. Sprawozdanie z działalności komisji śledczej zawiera stanowisko komisji w sprawie określonej w uchwale o jej powołaniu.
 3. Przewodniczący komisji opracowuje i przedkłada komisji projekt jej stanowiska.
 4. Do projektu stanowiska, o którym mowa w ust. 1, członkowie komisji mogą zgłaszać poprawki w formie pisemnej.”;

5. W sprawach dotyczących kolejności głosowania poprawek zgłoszonych do tekstu projektu stanowiska komisji, komisja może rozstrzygnąć w drodze uchwały.

6. Komisja śledcza przyjmuje swoje stanowisko w drodze uchwały.

Art. 19b. 1. Sprawozdanie z działalności komisji śledczej może zawierać również zdania odrębne posłów - członków komisji. Zdanie odrębne zawiera odmienne stanowisko, co do całości albo części stanowiska komisji.

2. Zdanie odrębne, po jego zgłoszeniu w formie pisemnej, na żądanie wnioskodawcy, zamieszcza się w sprawozdaniu komisji.

Art. 19c. 1. Na posiedzeniu Sejmu sprawozdanie komisji śledczej prezentuje wybrany z jej składu poseł sprawozdawca, który obiektywnie przedstawia stanowisko komisji oraz zawarte w sprawozdaniu zdania odrębne.

2. Do sprawozdania komisji w trakcie jego rozpatrywania przez Sejm, poprawek nie zgłasza się.

Wariant I

3. Nad sprawozdaniem komisji Sejm nie przeprowadza głosowania.

Wariant II

3. Po rozpatrzeniu sprawozdania komisji Sejm głosuje nad przyjęciem stanowiska komisji do wiadomości.

Wariant III

3. Po rozpatrzeniu sprawozdania komisji Sejm głosuje nad przyjęciem sprawozdania do wiadomości.”.

Art. 2.

Do postępowań prowadzonych przez komisje śledcze, rozpoczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, z tym że czynności dokonane zgodnie z przepisami dotychczasowymi zachowują swoją ważność.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

do nowelizacji ustawy

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz.U. Nr 35, póź. 321) ma na celu usprawnienia prac komisji śledczych, doprecyzowanie trybu ich powoływania i obradowania oraz wprowadzenie do tej ustawy przepisów zawierających gwarancję praw osób wzywanych przez komisję śledczą..

Dotychczasowa praktyka wykazała, że stopień ogólności odesłania do przepisów Kodeksu postępowania karnego był zbyt duży, co stwarzało liczne problemy proceduralne, wymagające dokonywania wykładni przepisów Kpk i ustawy o sejmowej komisji śledczej oraz zasięgania opinii ekspertów. Przepis art. 11 ust. 3 nowelizowanej ustawy stanowi jedynie, że „Jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, do czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące wzywania i przesłuchiwania świadków oraz ustanowienia pełnomocnika”. Wymienione ust. 1 i 2 art. 11 mówią o obowiązku osoby wezwanej przez komisję do stawienia przed tą komisją i złożenia zeznań oraz o prawie tej osoby do ustanowienia pełnomocnika. Taka regulacja stwarzała liczne problemy natury interpretacyjnej, rzutując jednocześnie na sprawność i tempo prac komisji. Nowelizowana ustawa przewiduje uregulowanie w ustawie o sejmowej komisji śledczej najważniejszych elementów jej postępowania, a zwłaszcza kwestii związanych z przesłuchiwaniami osób wezwanych przez komisję w celu złożenia zeznań. Projektowana ustawa usuwa wątpliwości, co do tego, czy komisja śledcza jest organem uprawnionym do odebrania przyrzeczenia od osoby składającej przed nią zeznania (art. 1 pkt 9 dotyczący art. 11 ust. 2), reguluje też bardzo precyzyjnie sposób sporządzania protokołu przesłuchania osób składających zeznania (art. 1 pkt 9 dotyczący art. 11a). Należy również wskazać że nowelizacja w sposób wyczerpujący reguluje kwestie związane z ustanawianiem pełnomocnika przez osoby wezwane w celu złożenia zeznań (art. 1 pkt 9 dotyczący art. 11 b). Z kolei przepisy dodawanego art. 11c (art. 1 pkt 9) mającego charakter informacyjny wskazują w ramach katalogu otwartego najważniejsze prawa osób wezwanych przez komisję w celu złożenia zeznań.

Bardzo istotne zagadnienie w pracach komisji śledczej stanowi możliwość uzyskiwania przez nią od osobowych źródeł dowodowych informacji stanowiących tajemnicę ustawowo chronioną. Pod rządami ustawy nowelizowanej komisja napotyka w tym zakresie liczne przeszkody natury proceduralnej. Nowelizacja w sposób precyzyjny i znacznie przyspieszający postępowanie, przy zachowaniu równie wysokich standardów ochrony praw osób składających zeznania i tajemnic prawie chronionych, reguluje procedurę pozyskiwania i ochrony takich informacji (art. 1 pkt 9 dotyczący art. 11e-11f).

Ustawa nowelizująca dookreśla zasady powoływania komisji śledczych oraz stosowania wyłączeń z ich składu (vide art. 1 pkt 2 i 4-6).

Projektowana ustawa wskazuje też, że wydatki związane z czynnościami prowadzonymi przez Prokuratora Generalnego na zlecenie komisji śledczych finansowane

będą z budżetu państwa w części Rezerwy celowe (art. 1 pkt 11 dotyczący ust. 4 w art. 15).

Na szczególną uwagę zasługują przepisy dodawanych art. 19a-19c, które stwierdzają, że projekt stanowiska komisji przygotowuje i przedkłada komisji jej przewodniczący, a członkowie komisji mogą do tego projektu zgłaszać pisemnie poprawki. Zgodnie z art. 19b sprawozdanie komisji może zawierać na żądanie posłów ich zdania odrębne. W przepisach art. 19c określony jest tryb rozpatrywania sprawozdania komisji śledczej przez Sejm.

W przepisie art. 2 projektowanej ustawy rozstrzyga się kwestie intertemporalne, wskazując prawo właściwe dla stosowania wobec spraw rozpoczętych przez komisje śledcze i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji, stwierdzając, że będą to przepisy nowe, z tym że czynności dokonane zgodnie z przepisami dotychczasowymi zachowają swoją moc.

Projekt nowelizacji ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ten nie pociąga za sobą dodatkowych obciążeń budżetu Państwa, a jedynie precyzuje, w dodawanym ust. 4 w art. 15, część budżetu Państwa, z jakiej będą pokrywane wydatki związane z czynnościami zleconymi przez komisję śledczą Prokuratorowi Generalnemu.

Warszawa, dnia 13 sierpnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy
o sejmowej komisji śledczej z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, z 2003 r. Nr 23, poz. 337, z 2004 Nr 12, poz. 182) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz. U. Nr 35, poz. 321). Zmiany dotyczą: powoływania komisji i wyłączenia członka komisji z jej składu, uprawnień prezydium komisji i jej przewodniczącego, procedury przesłuchiwania osób wezwanych przez komisję (m.in. w przypadku, gdy zeznania osób przesłuchiowanych mogą dotyczyć okoliczności objętych tajemnicą państwową, inną tajemnicą ustawowo chronioną, tajemnicą zawodową), praw i obowiązków osób wezwanych, sporządzania sprawozdania z działalności komisji.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Kwestie będące przedmiotem projektu ustawy nie są regulowane prawem wspólnotowym

3. Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

Traktat nie odnosi się do kwestii z zakresu projektu ustawy.

4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

5. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o sejmowej komisji śledczej nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Staskiewicz